Úřední věstník
Evropské unie

CS
Řada C

C/2026/4113

29.7.2026

SDĚLENÍ KOMISE

Pokyny k článku 26 nařízení (EU) 2024/1735, kterým se zřizuje rámec opatření pro posílení evropského ekosystému výroby technologií pro nulové čisté emise a mění nařízení (EU) 2018/1724

(C/2026/4113)

OBSAH

Strana

1. ÚVOD 2
2. OBLAST PŮSOBNOSTI ČLÁNKU 26 AKTU O PRŮMYSLU PRO NULOVÉ ČISTÉ EMISE 3
   - 2.1 Dražby v oblasti působnosti aktu o průmyslu pro nulové čisté emise 3
   - 2.2 Výjimky a zvláštní ustanovení 5
3. NAVRHOVÁNÍ DRAŽEB VČETNĚ NECENOVÝCH KRITÉRIÍ 8
4. SPECIFIKACE A POSOUZENÍ NECENOVÝCH KRITÉRIÍ 11
   - 4.1 Odpovědné chování podniků 12
   - 4.2 Kybernetická bezpečnost a bezpečnost údajů 13
   - 4.3 Schopnost realizovat projekt v plném rozsahu a včas 15
   - 4.4 Příspěvek k odolnosti 16
   - 4.5 Příspěvek k udržitelnosti 20

Příloha 1: Vývojový diagram kritéria odolnosti 22

Příloha 2: Příklad fotovoltaických zařízení v souladu s aktem o průmyslu pro nulové čisté emise podle čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení 23

Příloha 3: Příklad větrné turbíny na pevnině v souladu s aktem o průmyslu pro nulové čisté emise podle čl. 7 odst. 3 prováděcího nařízení 24

1. ÚVOD

Necenová kritéria v dražbách za účelem využívání obnovitelných zdrojů energie jsou důležitá pro zvýšení konkurenceschopnosti podniků a výroby technologií pro nulové čisté emise v EU a pro přilákání dalších investic do čistých technologií do Evropy. Nařízení (EU) 2024/1735, kterým se zřizuje rámec opatření pro posílení evropského ekosystému výroby technologií pro nulové čisté emise a mění nařízení (EU) 2018/1724 (označované jako akt o průmyslu pro nulové čisté emise) ([1]) zavádí pravidla pro necenová kritéria v dražbách, která nastavují nový model pro dražby energie z obnovitelných zdrojů v EU. Tento model při posuzování nabídek kromě ceny zohledňuje širší společenské přínosy, včetně bezpečnosti dodávek, ochrany životního prostředí a silnějšího dodavatelského řetězce.

Ve zprávě o budoucnosti evropské konkurenceschopnosti ([2]) je mimo jiné cíle zdůrazněn význam necenových kritérií pro posílení systémové integrace, podporu inovací a motivaci k odolnosti. Zpráva rovněž uvádí, že pokyny Komise budou důležité pro podporu členských států při jasném definování a uplatňování kritérií ([3]). Toto sdělení přímo reaguje na tyto ambice tím, že podporuje porozumění necenovým kritériím uvedeným v článku 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise a poskytuje praktické informace, které usnadňují jejich konzistentní a účinné uplatňování v celé EU.

Dražby energie z obnovitelných zdrojů (dále jen „dražby“) jsou mechanismem pro nabídková řízení na podporu výroby nebo spotřeby energie z obnovitelných zdrojů. Ke zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů významně přispěly dražby organizované členskými státy. Tyto dražby mohou zahrnovat státní podporu. Mohou přidělovat práva na realizaci projektu předkladateli v určitém místě nebo veřejnou podporu na výstavbu projektů v oblasti obnovitelných zdrojů energie, případně obojí. Dražby umožnily členským státům konkurenčním způsobem stanovit úroveň finanční podpory pro technologie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů. Měly také zásadní význam při optimalizaci úrovně veřejné podpory ([4]). Jako takové v EU významně přispívají k urychlení přechodu od fosilních paliv k obnovitelným zdrojům energie. Zahrnutím jiných než cenových kritérií do návrhu dražeb mohou členské státy podporovat různé cíle politiky a vhodně odměňovat projekty, které vynikají na základě jiných kritérií kvality, než je cena.

Článek 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise vyžaduje, aby členské státy do dražeb pro zavádění energie z obnovitelných zdrojů zahrnuly určitá necenová kritéria alespoň u 30 % objemu draženého ročně nebo případně alespoň u 6 gigawattů ročně na členský stát ([5]). Toto ustanovení platí od 30. prosince 2025.

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2025/1176 (dále jen „prováděcí nařízení“) ze dne 23. května 2025, kterým se stanoví předvýběrová kritéria a kritéria pro udělení zakázky v případě dražeb pro zavádění energie z obnovitelných zdrojů, dále upřesňuje necenová kritéria stanovená v článku 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise ([6]). Usnadňuje navrhování a uplatňování těchto kritérií a zajišťuje jejich jednotnost v celé Unii, přičemž členským státům poskytuje dostatečnou flexibilitu.

Toto sdělení má sloužit čistě jako vodítko pro účely podpory členských států při provádění článku 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise. Právně závazné je pouze znění samotných právních předpisů EU. Vykládat toto nařízení s konečnou pravomocí je oprávněn pouze Soudní dvůr Evropské unie.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1735 ze dne 13. června 2024, kterým se zřizuje rámec opatření pro posílení evropského ekosystému výroby technologií pro nulové čisté emise a mění nařízení (EU) 2018/1724 (Úř. věst. L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj).

([2]) Draghi, M. (2024) *Budoucnost evropské konkurenceschopnosti*, Brusel: Evropská komise. K dispozici na adrese: Draghiho zpráva o konkurenceschopnosti (navštíveno: 12.3.2026).

([3]) „Klíčové budou pokyny Komise, které členským státům pomohou definovat a uplatňovat jasná, transparentní a srovnatelná kritéria, která jsou snadno dostupná, použitelná a měřitelná“. – Zpráva o budoucnosti evropské konkurenceschopnosti.

([4]) Doporučení Komise ze dne 13.5.2024 o navrhování aukcí v oblasti energie z obnovitelných zdrojů (C(2024) 2650).

([5]) Prahová hodnota 30 % by měla být vypočtena pomocí podobné metriky pro celý dražený objem, ať už jde o kapacitu nebo výrobu.

([6]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2025/1176 ze dne 23. května 2025, kterým se stanoví předvýběrová kritéria a kritéria pro udělení zakázky v případě dražeb pro zavádění energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L, 2025/1176, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1176/oj).

Toto sdělení se nevztahuje na dražby pro zavádění energie z obnovitelných zdrojů, které se provádějí v souladu s právními předpisy EU o zadávání veřejných zakázek ([7]), ani na jiné formy veřejné intervence. Těmito tématy se zabývají samostatná sdělení Komise, která poskytují pokyny k článku 25 ([8]), resp. 28 ([9]) aktu o průmyslu pro nulové čisté emise.

2. OBLAST PŮSOBNOSTI ČLÁNKU 26 AKTU O PRŮMYSLU PRO NULOVÉ ČISTÉ EMISE

2.1 Dražby v oblasti působnosti aktu o průmyslu pro nulové čisté emise

Článek 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise se uplatňuje na:

1) *Dražby pro technologie uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. a) až j), které jsou technologiemi v oblasti energie z obnovitelných zdrojů*

Podle čl. 26 odst. 1 by měla být necenová kritéria zahrnuta do dražeb pro technologie, které splňují dvě podmínky: 1) technologie jsou uvedeny v čl. 4 odst. 1 písm. a) až j); a 2) lze je považovat za technologie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů. Ustanovení čl. 3 bodu 3 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise definuje **„technologie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů“** jako technologie, které vyrábějí energii z obnovitelných zdrojů. Zde vychází pojem „energie z obnovitelných zdrojů“ z definice uvedené v čl. 2 bodě 1 směrnice o obnovitelných zdrojích energie ([10]). Podle definice uvedené ve směrnice o obnovitelných zdrojích energie se energií z obnovitelných zdrojů rozumí „energie z obnovitelných nefosilních zdrojů, totiž větrná energie, energie slunečního záření (termální a fotovoltaická), geotermální energie, energie okolního prostředí, energie z přílivu nebo vln a jiná energie z oceánů, vodní energie, energie biomasy, energie skládkového plynu, energie kalového plynu z čistíren odpadních vod a energie bioplynu“.

Na základě těchto podmínek jsou dotčené technologie uvedeny v poznámce pod čarou č. 2 prováděcího nařízení a jsou následující:

— solární technologie, včetně fotovoltaických, solárních termoelektrických a solárních termálních technologií;

— technologie pro výrobu větrné energie na pevnině a pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů na moři;

— tepelná čerpadla a technologie pro využití geotermální energie;

— vodíkové technologie, včetně elektrolyzérů a palivových článků, pokud se používají pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů;

— technologie v oblasti udržitelné výroby bioplynu a biometanu;

— technologie v oblasti udržitelných alternativních paliv, které jsou technologiemi v oblasti paliv z obnovitelných zdrojů.

Z technologií uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. a) až j) aktu o průmyslu pro nulové čisté emise **nejsou za technologie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů považovány** následující technologie, které proto nespadají do oblasti působnosti článku 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise: c) bateriové technologie a technologie ukládání energie ([11]); g) technologie CCS; h) technologie v oblasti elektrizačních soustav, včetně technologií elektrického dobíjení pro dopravu a technologií pro digitalizaci soustavy; i) technologie v oblasti energie z jaderného štěpení, včetně technologií jaderného palivového cyklu.

„**Vodíkové technologie**“, jako jsou elektrolyzéry a palivové články, jsou neutrální, pokud jde o to, zda vodík, který vyrábějí, je či není obnovitelným zdrojem energie. Vodíkové technologie tedy spadají do oblasti působnosti článku 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise pouze tehdy, pokud se používají k výrobě energie z obnovitelných zdrojů. To neznamená, že členské státy nemohou uplatnit článek 26 na dražby pro podporu vodíkových technologií, které lze použít

([7]) Směrnice 2009/81/ES, směrnice 2014/23/EU, směrnice 2014/24/EU nebo směrnice 2014/25/EU (Úř. věst. L 216, 20.8.2009, s. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj).

([8]) Místo pro odkaz na pokyny k článku 25 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise.

([9]) Sdělení Komise – Pokyny k provádění článku 28 nařízení (EU) 2024/1735, kterým se zřizuje rámec opatření pro posílení evropského ekosystému výroby technologií pro nulové čisté emise a mění nařízení (EU) 2018/1724, Úř. věst (C, C/2026/123, 7.1.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/123/oj).

([10]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj).

([11]) Je třeba podotknout, že bateriové technologie a technologie ukládání energie lze nicméně podpořit uplatněním kritéria integrace energetického systému.

i k výrobě vodíku, který podle směrnice o obnovitelných zdrojích energie není obnovitelný. Pro účely výpočtu minimální prahové hodnoty objemu dražeb, na který se musí vztahovat požadavky článku 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise, však nelze zohlednit vodík, který není obnovitelného původu. „**Udržitelnými alternativními palivy**“ ve smyslu čl. 3 bodu 7 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise se rozumí udržitelná letecká paliva, syntetická nízkouhlíková letecká paliva nebo vodík pro letectví ve smyslu čl. 3 bodů 7, 13 nebo 17 nařízení (EU) 2023/2405 určená pro odvětví letectví nebo paliva určená pro námořní odvětví určená v souladu s čl. 10 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2023/1805. Jelikož tato definice zahrnuje paliva s neobnovitelným zdrojem energie, je třeba vyjasnit, že do oblasti působnosti článku 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise spadají pouze technologie v oblasti udržitelných alternativních paliv používané k výrobě energie z obnovitelných zdrojů. Udržitelná alternativní paliva, která jsou rovněž obnovitelná a spadají do oblasti působnosti, jsou proto následující: biopaliva a paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu (RFNBO) používaná v letectví a biopaliva, bioplyn a RFNBO používaná v námořním průmyslu.

Kromě toho do oblasti působnosti článku 26 nespadají technologie v oblasti hydroelektrické energie, biomasy, skládkového plynu a plynu z čistíren odpadních vod, osmotické energie a energie z okolního prostředí jiné než tepelná čerpadla, protože nejsou uvedeny v čl. 4 odst. 1 písm. a) až j) aktu o průmyslu pro nulové čisté emise.

Na **dražby zahrnující více různých technologií** (tj. dražby pro zavádění několika technologií) se článek 26 vztahuje tehdy, pokud alespoň jedna z technologií, která je předmětem dražby, je technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, na niž se vztahuje uvedený článek. V případě dražeb zahrnujících více různých technologií, které všechny spadají do oblasti působnosti článku 26 (např. větrná a fotovoltaická energie), se ustanovení článku 26 vztahují na všechny technologie. V dražbách, v rámci nichž do působnosti článku 26 spadá pouze jedna nebo více způsobilých technologií (např. fotovoltaická energie v kombinaci s ukládáním), se článek 26 vztahuje pouze na složku energie z obnovitelných zdrojů. Při kontrole dodržování povinností podle článku 26 se proto započítává pouze kapacita dražby vyhrazená pro technologii v oblasti energie z obnovitelných zdrojů. Členské státy se však mohou rozhodnout rozšířit uplatňování necenových kritérií i na složku ukládání. Ačkoli bateriové technologie a technologie ukládání energie nespadají přímo do oblasti působnosti článku 26, mohou členské státy přesto podporovat jejich zavádění uplatněním kritéria integrace energetického systému mezi možnostmi uvedenými v rámci aspektů udržitelnosti.

2) *pro alespoň 30 % objemu draženého ročně na členský stát nebo případně pro nejméně 6 gigawattů ročně na členský stát pro zavádění energie z obnovitelných zdrojů*

Dražený objem se měří na základě kapacity nebo výroby zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, která mají dražby podpořit. Prahová hodnota 30 % by se měla vypočítat pomocí podobné metriky pro celý dražený objem bez ohledu na to, zda je založen na kapacitě nebo výrobě, a vypočítává se z celkového draženého objemu pro všechny technologie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů (tj. nikoli pro každou technologii v oblasti energie z obnovitelných zdrojů zvlášť).

Pojem „ročně“ se vztahuje na kalendářní roky, což znamená, že členské státy budou muset zajistit, aby alespoň 30 % objemu draženého na členský stát v každém kalendářním roce počínaje rokem 2026 (nebo alternativně alespoň 6 gigawattů dražených ročně) splňovalo požadavky článku 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise. Rozhodným datem pro výpočet objemu vydraženého za rok je datum zveřejnění dražby, nikoli datum zadání zakázky. Pokud je například dražba zveřejněna v listopadu 2026 a výsledky dražby jsou oznámeny v květnu 2027, započítává se objem dražby do roku, ve kterém byla dražba zveřejněna, v tomto případě do kalendářního roku 2026.

To, zda dražba spadá do oblasti působnosti článku 26, závisí na účelu dražby. Článek 26 se vztahuje na dražby ve smyslu čl. 3 bodu 27 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise, tj. dražby, které jsou navrženy jako mechanismy pro nabídková řízení na podporu výroby nebo spotřeby energie z obnovitelných zdrojů, jež nespadají do oblasti působnosti směrnic o zadávání veřejných zakázek ([12]). Dražby, které nespadají pod tuto definici, tj. dražby omezené na udělení licence nebo koncesního práva na využívání mořského dna, aniž by podporovaly výrobu nebo spotřebu energie z obnovitelných zdrojů, jsou z oblasti působnosti článku 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise vyloučeny. To platí i pro členské státy, které nejprve uskuteční dražbu za účelem udělení práv na pronájem a rozvoj a následně provedou dražbu za účelem poskytnutí finanční podpory.

([12]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES nebo směrnice 2014/23/EU, 2014/24/EU nebo 2014/25/EU.

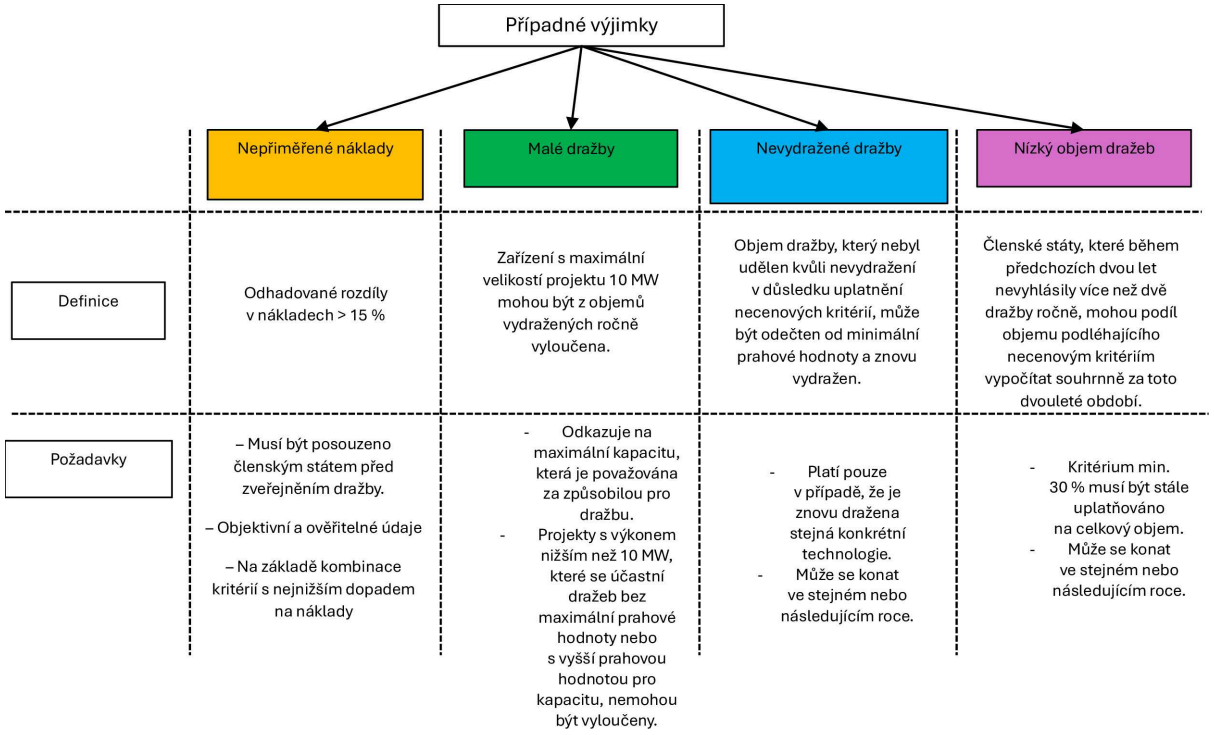
Při podpoře technologií pro nulové čisté emise nelze stejné náklady podpořit dvakrát. Proto není možné, aby se na jednu situaci vztahoval článek 26 i článek 28 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise ([13]).

2.2 Výjimky a zvláštní ustanovení

Článek 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise poskytuje členským státům flexibilitu, aby za určitých podmínek osvobodily některé dražby od povinnosti zahrnout necenová kritéria a vyloučily tyto dražby z výpočtu objemů, které se ročně v jednotlivých členských státech vydraží, za účelem výpočtu povinnosti ve výši 30 % nebo 6 GW podle čl. 26 odst. 7. Tyto podmínky jsou popsány v čl. 26 odst. 5, 10 a 11 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise a shrnuty na obrázku 1.

Obrázek 1

Souhrn výjimek

([13]) Pokud členský stát poskytuje investiční nebo provozní podporu na fotovoltaická zařízení prostřednictvím dražby, umožňuje článek 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise použít kritéria tohoto aktu jako:
— kritéria způsobilosti nebo
— kritéria pro udělení zakázky (tj. přidělit více bodů projektům, které v dražbě splňují kritéria aktu o průmyslu pro nulové čisté emise).
Například v případě podpory na fotovoltaický systém nelze tytéž způsobilé náklady (náklady na pořízení fotovoltaického systému) podpořit prostřednictvím jiného podpůrného opatření. Fotovoltaický systém proto nelze podpořit samostatným opatřením investiční podpory (například dodatečnou finanční náhradou podle článku 28 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise).
Pokud členský stát poskytne investiční podporu na pořízení fotovoltaického systému mimo dražbu (např. na základě intenzity podpory), článek 28 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise umožňuje:
— použít necenová kritéria jako kritéria způsobilosti nebo
— poskytnout dodatečnou finanční náhradu pro fotovoltaický systém splňující požadavky aktu o průmyslu pro nulové čisté emise, a to v rámci mezí intenzity podpory podle příslušných pravidel státní podpory. Tyto meze intenzity podpory jsou určeny příslušnými ustanoveními obecného nařízení o blokových výjimkách, rámcem státní podpory Dohody o čistém průmyslu nebo Pokyny pro státní podporu v oblasti klimatu, ochrany životního prostředí a energetiky (CEEAG).
Stejné způsobilé náklady nelze podpořit v rámci více než jednoho podpůrného opatření. To znamená, že fotovoltaický systém, kterému byla poskytnuta investiční podpora mimo dražbu (například v podobě dodatečné finanční náhrady podle článku 28 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise), nemůže získat podporu na stejné způsobilé náklady (náklady na pořízení fotovoltaického systému) v rámci jiného podpůrného opatření, kde by například podpora byla poskytnuta prostřednictvím dražby (bez ohledu na to, zda dražba spadá do oblasti působnosti článku 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise).
Při poskytování podpory proto není možné, aby se uplatnil současně článek 26 i článek 28 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise.

2.2.1 *Nepřiměřené náklady na dražbu*

Podle čl. 26 odst. 5 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise by členské státy neměly být povinny zahrnout do svých dražeb necenová kritéria uvedená v odstavci 1, pokud by jim jejich uplatněním vznikly nepřiměřené náklady.

Za nepřiměřené mohou být podle tohoto ustanovení považovány odhadované rozdíly v nákladech, které přesahují 15 % na dražbu.

Je důležité objasnit, že termín „odhadované rozdíly v nákladech" se nevztahuje na rozdíly v nákladech na konkrétní dražené technologie – jako jsou konečné výrobky nebo součásti – ale spíše na náklady na dražbu, tj. náklady, které členskému státu vzniknou v důsledku uplatnění necenových kritérií, a to buď ve smyslu vyšší podpory poskytnuté vítězům dražby, anebo nižších příjmů z dražby. Nepřiměřené náklady musí členský stát posoudit před zveřejněním dražby. Je možné je prokázat, pouze pokud členský stát poskytne objektivní a ověřitelné údaje dokládající, že uplatnění těchto necenových kritérií by pro danou technologii vedlo k rozdílům v nákladech mezi dražbou prováděnou za použití těchto necenových kritérií a dražbou bez necenových kritérií vyšším než 15 %. „Objektivními a ověřitelnými údaji" se rozumí, že pro uplatnění tohoto ustanovení by členské státy musely poskytnout údaje založené na přesné analýze trhu dokládající, že uplatněním kritérií by se zvýšily náklady na nabídkové projekty na úroveň, jež by ve srovnání se srovnávací analýzou nákladů vedla k nepřiměřeným nákladům za situace, že by se necenová kritéria článku 26 neuplatnila. Jako referenční hodnotu lze použít náklady na poslední dražby, přičemž je třeba zohlednit další faktory, jako jsou inflace, kapitálové náklady nebo omezení dodavatelského řetězce, které by rovněž mohly mít vliv na náklady na dražbu. Údaje musí být ověřitelné v tom smyslu, že zúčastněné strany musí být informovány o analýze provedené členským státem a musí jim být zpřístupněny podkladové údaje.

Vzhledem k tomu, že členské státy mají při uplatňování necenových kritérií určitou míru flexibility (včetně například možnosti uplatnit některá z nich jako kritéria pro přidělení zakázky a přidělit takovým kritériím pro udělení zakázky nízkou váhu), musí být odhad rozdílu v nákladech založen na kombinaci a nastavení kritérií s co nejnižším dopadem na náklady. Pokud tato nejnižší úroveň uplatnění kritérií vede k odhadovaným rozdílům v nákladech vyšším než 15 %, mohou se členské státy rozhodnout, že necenová kritéria podle článku 26 neuplatní.

2.2.2 *Výjimka pro malé dražby*

Ustanovení čl. 26 odst. 10 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise umožňuje, aby byly z výpočtu objemů, které se ročně v jednotlivých členských státech vydraží, pro účely výpočtu povinnosti 30 % nebo 6 GW podle čl. 26 odst. 7 vyloučeny dražby pro zařízení s maximální velikostí projektu 10 MW. Malé členské státy často dostávají nabídky pouze na malé projekty, a to z důvodu omezené dostupnosti pozemků. Cílem tohoto ustanovení je proto zabránit tomu, aby malé projekty, které často realizují mikropodniky nebo malé či střední podniky, byly nadměrně zatěžovány povinností uplatňovat kritéria, která by možná nebyly schopny splnit.

Prahová hodnota 10 MW se nevztahuje na maximální celkový objem dražby, ale spíše na maximální kapacitu projektů, které jsou v rámci dražby považovány za způsobilé. To znamená, že od uplatňování necenových kritérií podle článku 26 nemohou být osvobozeny projekty s kapacitou nižší než 10 MW, které se účastní dražby bez maximální prahové kapacity nebo s vyšší prahovou kapacitou.

2.2.3 *Výjimka pro nevydražené dražby*

Ustanovení čl. 26 odst. 10 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise rovněž stanoví výjimku pro případ, kdy se dražby nepodařilo vydražit. Pokud se dražbu pro určitou technologii, na kterou byla uplatněna necenová kritéria, nepodařilo vydražit, může být podíl objemu, který v rámci dražby nebyl vydražen, z uplatňování ustanovení o necenových kritériích vyloučen.

Dražba je považovaná za nevydraženou, pokud nabídky podané pro danou dražbu pokrývají objem, který je nižší než celkový objem dražené kapacity. V praxi to znamená, že je možné nepřidělený objem dražby odečíst od výpočtů pro povinnou minimální prahovou hodnotu 30 % objemu (nebo 6 GW) draženého ročně na členský stát, jak je stanoveno v čl. 26 odst. 7, a dražit ho znovu v témže roce nebo v roce následujícím. To však platí pouze v případě, že je znovu dražena stejná konkrétní technologie. Například objem dražby větrné energie na moři, který nebyl nevydražen, je možné z výpočtu 30 % prahové hodnoty vyloučit pouze tehdy, je-li odečten z jiné následné dražby větrné energie na moři.

Například pokud členský stát v roce 2026 vydraží celkový objem 1 GW, musí být alespoň 300 MW v souladu s ustanoveními aktu o průmyslu pro nulové čisté emise. Pokud v roce 2026 zůstane nevydraženo 100 MW, může být tento objem kdykoli znovu vydražen, aniž by přispěl k celkovému objemu dražby. Například pokud se v roce 2027 draží 1 GW, musí být minimálně 270 MW v souladu s aktem o průmyslu pro nulové čisté emise (tj. 30 % z 900 MW po odečtení nevydražených 100 MW z roku 2026).

2.2.4 *Výjimka pro nízký objem dražeb*

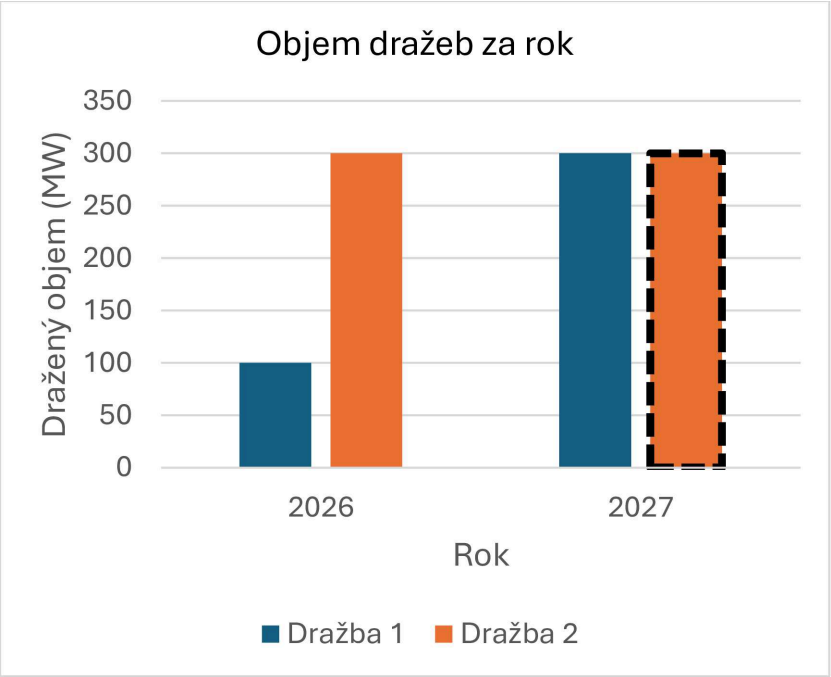
Aby se členským státům s nízkým objemem dražeb usnadnilo provádění povinnosti uplatňovat necenová kritéria, poskytuje čl. 26 odst. 11 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise flexibilitu, pokud jde o časové uplatňování povinné 30 % prahové hodnoty. Ačkoli se povinnost stanovit necenová kritéria obvykle vztahuje na 30 % objemů dražených ročně, mohou členské státy, které během předchozích dvou let nezahájily více než dvě dražby ročně, vypočítat podíl dražeb, na něž se vztahují ustanovení o necenových kritériích, za období těchto dvou let místo na ročním základě. To například znamená, že členské státy, na něž se vztahuje toto zvláštní pravidlo, se mohou rozhodnout, že necenová kritéria podle článku 26 nebudou uplatňovat na dražby zveřejněné v daném roce, ale až v roce následujícím, nebo že necenová kritéria budou uplatňovat na podíl nižší než 30 % objemu dražby v daném roce a na vyšší podíl v roce následujícím, pokud se tato kritéria uplatní na 30 % celkového objemu draženého v daném dvouletém období. Níže uvedená tabulka uvádí konkrétní příklad:

Dražby (2026 a 2027)	Rok	Dražený objem
Dražba č. 1	2026	100 MW
Dražba č. 2	2026	300 MW
Dražba č. 3	2027	300 MW
Dražba č. 4	2027	300 MW
Celkem		1 000 MW / 1 GW

Minimální dražený objem, který musí být v souladu s ustanoveními článku 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise, tedy činí: 30 % z 1 000 MW = 300 MW. To znamená, že pokud dražba č. 4 v roce 2027 splní požadavky aktu o průmyslu pro nulové čisté emise, je minimální prahová hodnota pro dražby podle uvedeného aktu splněna.

Obrázek 2

Rozdělení dražeb s nízkou hodnotou

Celkový objem za dvouleté období = 100 + 300 + 300 + 300 = 1 000 MW / 1 GW

Minimální objem, který musí být v souladu s ustanoveními aktu o průmyslu pro nulové čisté emise = 30 % z 1 000 MW = 300 MW

Pokud druhá dražba v roce 2027 (se zvýrazněným obrysem) splní požadavky aktu o průmyslu pro nulové čisté emise, je minimální prahová hodnota pro dražby podle uvedeného aktu splněna.

3. NAVRHOVÁNÍ DRAŽEB VČETNĚ NECENOVÝCH KRITÉRIÍ

Článek 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise stanoví pravidla pro navrhování dražeb za účelem využívání obnovitelných zdrojů energie. Zavádí požadavek, aby se při navrhování vnitrostátních dražeb uplatňovala určitá necenová kritéria – jako předvýběrová kritéria, kritéria pro udělení zakázky nebo kombinace obojího.

— **Předvýběrová kritéria** jsou minimální požadavky, které musí potenciální uchazeč splnit, aby se mohl zúčastnit dražby nebo nabídkového řízení. Předvýběrová kritéria jsou tedy kritériem „vyhověl/nevyhověl“ a jako taková mohou sloužit jako silný nástroj výběru, který zajistí, že v hodnocení budou dále posuzováni pouze uchazeči, kteří splňují předvýběrová kritéria.

— **Kritéria pro udělení zakázky** jsou kritéria, která se používají k hodnocení a porovnávání předložených nabídek a slouží jako základ pro výběr vítězné nabídky.

— Lze použít **kombinaci předvýběrových kritérií a kritérií pro udělení zakázky**, např. některé požadavky konkrétního kritéria použít jako předvýběrová kritéria a jiné jako kritéria pro udělení zakázky.

Ustavení čl. 26 odst. 1 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise vyžaduje, aby členské státy při navrhování svých dražeb zahrnuly následující kritéria:

„a) ***předvýběrová kritéria*** *týkající se: i) odpovědného chování podniků; ii) kybernetické bezpečnosti a bezpečnosti údajů; a iii) schopnosti realizovat projekt v plném rozsahu a včas;*

b) ***předvýběrová kritéria nebo kritéria pro udělení zakázky*** *s cílem posoudit příspěvek dražby k udržitelnosti a odolnosti …“*

Obrázek 3

Předvýběrová kritéria a kritéria pro udělení zakázky

Tři necenová kritéria uvedená v písmenu a) – odpovědné chování podniků, kybernetická bezpečnost a bezpečnost údajů a schopnost realizovat projekt v plném rozsahu a včas – musí být proto zahrnuta do návrhu dražby jako předvýběrová kritéria. Na druhou stranu mají členské státy možnost stanovit povinná necenová kritéria týkající se odolnosti a udržitelnosti jako předvýběrová kritéria, kritéria pro udělení zakázky nebo jako kombinaci obou (příklad viz oddíl 4.4). To poskytuje veřejným orgánům flexibilitu přizpůsobit návrh dražby a návrh necenových kritérií jejich specifickým požadavkům.

V souladu s posledním pododstavcem čl. 26 odst. 2 mohou členské státy použít další necenová kritéria nad rámec kritérií uvedených v čl. 26 odst. 2.

Členské státy při uplatňování necenových kritérií podle článku 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise dodržují ustanovení uvedeného článku a specifikace pro tato kritéria stanovená v prováděcím nařízení (EU) 2025/1176. Členské státy se nesmějí odchýlit od uplatňování požadavků stanovených v prováděcím nařízení, pokud jim to není výslovně povoleno, a necenová kritéria stanovená v jejich dražbách musí být v souladu s těmito požadavky.

Při uplatňování požadavků na odolnost by například členské státy neměly ukládat přísnější požadavky na odolnost, než jsou požadavky stanovené v prováděcím nařízení. Jelikož článek 7 prováděcího nařízení stanoví, že v případě fotovoltaických technologií nesmějí pro splnění kritéria odolnosti alespoň čtyři hlavní konkrétní součásti na základě volby uchazečů ([14]) pocházet ze třetí země, na níž je EU závislá, nemohou členské státy tento požadavek změnit na tři nebo pět hlavních konkrétních součástí. Pokud je však odolnost použita jako kritérium pro udělení zakázky, mají členské státy v souladu s 9. bodem odůvodnění prováděcího nařízení možnost udělit dodatečné body (nad rámec bodů, které se udělují, pokud jsou splněny minimální požadavky čl. 7 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) až f)) za překročení minimálních požadavků na odolnost. To však neumožňuje žádnou změnu necenových kritérií pro odolnost uvedených a specifikovaných v prováděcím nařízení.

([14]) V rámci seznamu konečných produktů a hlavních konkrétních součástí stanovených v prováděcím nařízení (EU) 2025/1178.

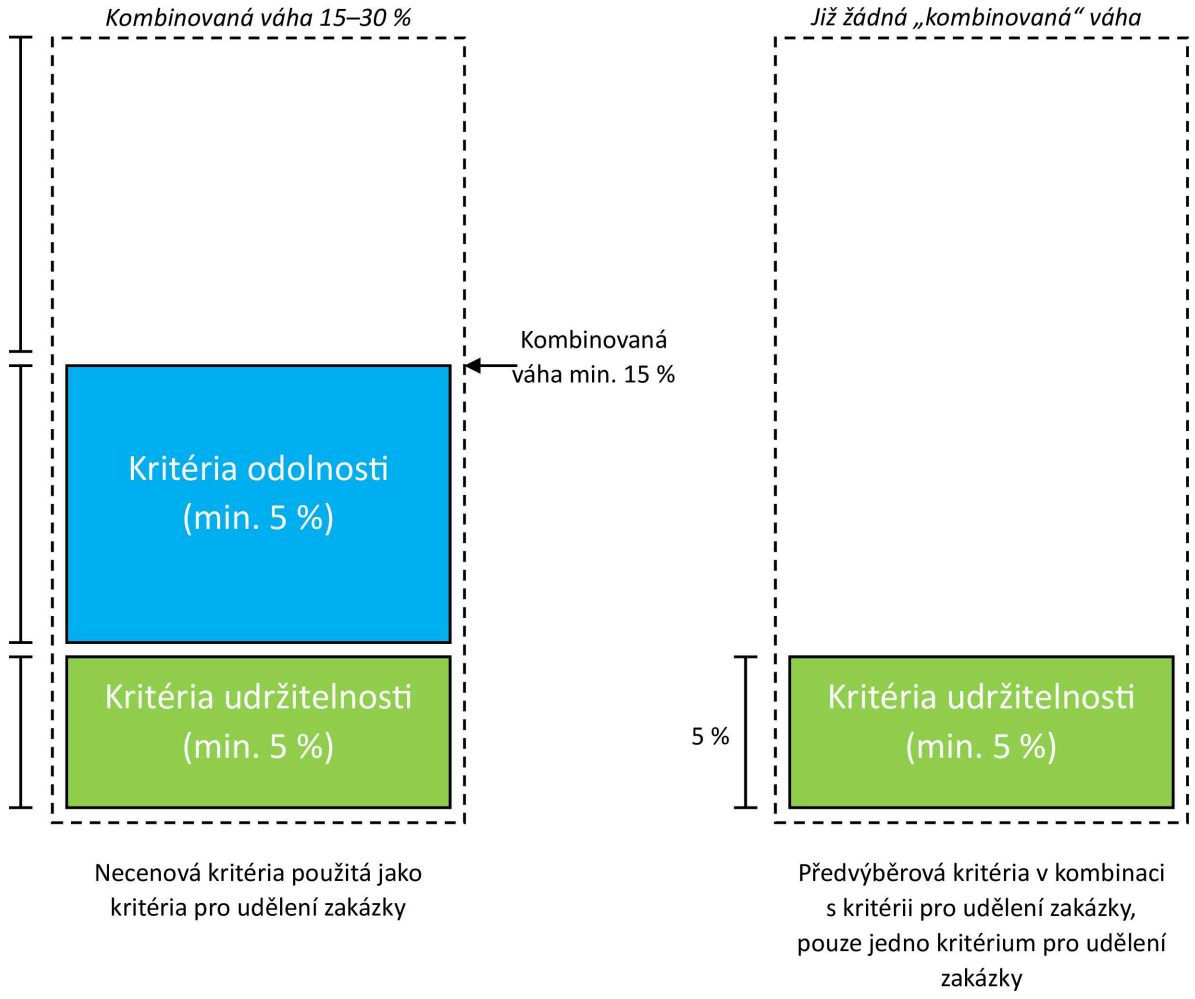
Jak je vysvětleno v 9. bodě odůvodnění prováděcího nařízení, že „při rozhodování, zda na technologie pro nulové čisté emise nebo jejich hlavní konkrétní součásti použít odolnost jako předvýběrové kritérium nebo kritérium pro udělení zakázky, by příslušné orgány měly vzít v úvahu míru závislosti Unie na třetí zemi, pokud jde o danou technologii pro nulové čisté emise nebo její hlavní konkrétní součást, dostupnost alternativních zdrojů dodávek a dopad, který by použití odolnosti jako předvýběrového kritéria namísto kritéria pro udělení zakázky mohlo mít na dodávky dané hlavní konkrétní součásti“. Aby se zajistilo, že tyto aspekty budou náležitě zohledněny v návrhu dražby, měly by se členské státy vyvarovat negativních dopadů na konkurenceschopnost nabídkového řízení a měly by kritéria definovat a hodnotit objektivním, transparentním a nediskriminačním způsobem, který nepovede k nepřiměřenému zvýšení nákladů. Tak by tomu mohlo být například v případě, kdy necenové kritérium použité jako předvýběrové omezuje počet dodavatelů, protože specifikace necenového kritéria vylučují dodavatele, pro něž je splnění tohoto kritéria obzvláště obtížné nebo nákladné, například z důvodu technických vlastností dotčeného konečného produktu technologie pro nulové čisté emise. V těchto případech by členské státy měly namísto předvýběrového kritéria zvážit použití kritéria pro udělení zakázky, nebo pokud se předvýběrové kritérium použije, formulovat jej způsobem, který zajistí širokou účast dodavatelů.

Váha necenových kritérií jako kritérií pro udělení zakázky

Ustanovení čl. 26 odst. 4 uvádí: „Pokud členské státy použijí jako kritéria pro udělení zakázky kritéria k posouzení příspěvku dražby k udržitelnosti a odolnosti, přidělí každému z nich minimální váhu 5 % a kombinovanou váhu mezi 15 % a 30 % kritérií pro udělení zakázky“. To znamená, že pokud jsou jako kritéria pro udělení zakázky použita necenová kritéria, jejich minimální váha by měla být 15 % celkem a 5 % pro každé kritérium. Například členský stát, který uplatňuje kritéria odolnosti a environmentální udržitelnosti jako kritéria pro udělení zakázky, by jim mohl dát kombinovanou váhu 15 % (např. 5 % pro environmentální udržitelnost a 10 % pro odolnost). Pokud členský stát kombinuje předvýběrová kritéria a kritéria pro udělení zakázky a jako kritérium pro udělení zakázky použije pouze jedno necenové kritérium (např. inovace jako předvýběrové kritérium a odolnost jako kritérium pro udělení zakázky), mělo by mít necenové kritérium pro udělení zakázky váhu nejméně 5 %.

Obrázek 4

Váha necenových kritérií

Tím není dotčena možnost přidělit vyšší váhu necenovým kritériím pro udělení zakázky, pokud není zahrnuta státní podpora ([15]). Možnost použití necenových kritérií v případě státní podpory je výslovně uznána v pravidlech státní podpory (Pokyny pro státní podporu v oblasti klimatu, ochrany životního prostředí a energetiky (CEEAG) a Rámec pro opatření státní podpory na podporu Dohody o čistém průmyslu (CISAF)) ([16]). Další pokyny jsou uvedeny v pokynech pro navrhování dražeb pro energii z obnovitelných zdrojů ([17]). Pokud dražba zahrnuje státní podporu, musí být váha necenových kritérií pro udělení zakázky v souladu s případnou mezí pro necenová kritéria stanovenou podle pravidel státní podpory. Váha 30 % pro necenová kritéria v čl. 26 odst. 4 je v souladu s Pokyny pro státní podporu v oblasti klimatu, ochrany životního prostředí a energetiky na rok 2022 (CEEAG) ([18]) a s Rámcem pro opatření státní podpory na podporu Dohody o čistém průmyslu 2025 (CISAF) ([19]), které pro necenová kritéria v dražbách zahrnujících státní podporu stanovily maximální váhu 30 %. Příkladem dražeb zahrnujících státní podporu jsou dvousměrné rozdílové smlouvy.

4. **SPECIFIKACE A POSOUZENÍ NECENOVÝCH KRITÉRIÍ**

Prováděcí nařízení dále upřesňuje necenová kritéria stanovená v aktu o průmyslu pro nulové čisté emise s cílem co nejvíce harmonizovat jejich podobu a uplatňování v dražbách energie z obnovitelných zdrojů v celé EU. To pomáhá snížit transakční náklady, zajistit právní jistotu a zabránit roztříštěnosti vnitřního trhu, přičemž členské státy mají nadále možnost flexibilně přizpůsobit kritéria svým vnitrostátním systémům dražeb a cílům politiky. Úplná harmonizace však nebyla ve všech případech možná. Prováděcí nařízení například rozvíjí některá kritéria environmentální udržitelnosti, která mohou členské státy uplatňovat v dražbách, aniž by je plně harmonizovalo. Kromě toho mohou členské státy i nadále uplatňovat jiná kritéria environmentální udržitelnosti, než jsou kritéria stanovená v prováděcím nařízení.

Návrh a uplatňování necenových kritérií je možné sladit i jinak než harmonizací právních předpisů, tj. koordinací mezi členskými státy, a to i prostřednictvím platformy aktu o průmyslu pro nulové čisté emise. To je důležité pro zajištění jednotného uplatňování necenových kritérií, zamezení roztříštěnosti trhu a poskytnutí jasných signálů zúčastněným stranám.

Každé necenové kritérium by mělo být posuzováno a bodováno samostatně, aby bylo zajištěno objektivní hodnocení nabídek.

([15]) To je možné pouze v případě, že zahrnutí tohoto vyššího váhového koeficientu pro necenová kritéria nepovede k překlasifikování opatření „bez podpory“ na opatření státní podpory v souladu se sdělením Komise o pojmu státní podpora uvedeném v čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. C 262, 19.7.2016, s. 1).

([16]) Pokyny pro státní podporu v oblasti klimatu, ochrany životního prostředí a energetiky, body 49 a 50, a Rámec pro opatření státní podpory na podporu Dohody o čistém průmyslu, bod 15 písm. d):
Pro režimy podpory schválené podle Pokynů pro státní podporu v oblasti klimatu, ochrany životního prostředí a energetiky: „Kritéria výběru použitá v soutěžním nabídkovém řízení pro seřazení nabídek [při poskytování státní podpory] a v konečném důsledku pro přidělení podpory by měla zpravidla uvádět přínos z hlediska hlavních cílů daného opatření do přímé nebo nepřímé souvislosti s výší podpory, kterou žadatel požaduje. Může to být vyjádřeno například jako podpora na jednotku ochrany životního prostředí nebo podpora na jednotku energie. Může být rovněž vhodné zahrnout další výběrová kritéria, která přímo ani nepřímo nesouvisejí s hlavními cíli daného opatření. V takových případech nesmí tato další kritéria představovat více než 30 % váhy všech výběrových kritérií. Členský stát musí navrhovaný přístup odůvodnit a musí zajistit, že přístup odpovídá sledovaným cílům.“
Pro režimy podpory schválené podle Rámce pro opatření státní podpory na podporu Dohody o čistém průmyslu: *„soutěžním nabídkovým řízením‘ se rozumí nabídkové řízení, které splňuje všechny následující podmínky: i) je otevřené, jasné, transparentní a nediskriminační, je založeno na objektivních kritériích, definovaných ex ante v souladu s cílem daného opatření, a minimalizuje riziko strategického podávání nabídek; ii) nejméně 70 % všech kritérií pro výběr použitých pro stanovení pořadí nabídek musí být definováno jako podpora na jednotku ochrany životního prostředí (například podpora na jednotku instalovaného referenčního energetického výkonu, instalované kapacity nebo poskytnuté služby flexibility podle oddílu 4 nebo EUR na tunu snížených emisí CO2 či jednotku uspořené energie podle oddílu 5);...“*

([17]) Pracovní dokument útvarů Komise, Pokyny pro členské státy týkající se navrhování aukcí v oblasti energie z obnovitelných zdrojů – dokument připojený k doporučení Komise o navrhování aukcí v oblasti energie z obnovitelných zdrojů {C(2024) 2650}.

([18]) Sdělení Komise – Pokyny pro státní podporu v oblasti klimatu, životního prostředí a energetiky na rok 2022 (Úř. věst. C 80, 18.2.2022, s. 1,).

([19]) Sdělení Komise Rámec pro opatření státní podpory na podporu Dohody o čistém průmyslu (Úř. věst. C, C/2025/3602, 4.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3602/oj).

4.1 **Odpovědné chování podniků**

Kritérium odpovědného podnikání je povinným předvýběrovým kritériem. Jeho cílem je zajistit, aby činnosti prováděné uchazeči byly v souladu s potřebami společnosti a přírody. Vychází z příslušného rámce mezinárodních norem. Podle 3. bodu odůvodnění prováděcího nařízení by necenové kritérium odpovědného chování podniku „mělo jít nad rámec požadavků na náležitou péči stanovených ve stávajícím právu Unie, a to tak, že se bude vyžadovat přijetí opatření zaměřených na základní prvky náležité péče s ohledem na obecné obchodní činnosti uchazeče související s dražbou". Článek 4 prováděcího nařízení má tedy širší oblast působnosti, než má povinnost stanovená v čl. 5 odst. 1 písm. a) až g) směrnice (EU) 2024/1760 o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti, neboť se vztahuje na širší okruh společností (tj. na společnosti spadající do oblasti působnosti směrnice 2013/34/EU o podávání zpráv podniků o udržitelnosti ([20]) ve smyslu jejích článků 19a a 29a a jejich následných změn) a u společností, které již spadají do oblasti působnosti směrnice (EU) 2024/1760, předjímá její použitelnost (stanovenou na červenec 2029). Článek 4 prováděcího nařízení stanoví různé povinnosti v závislosti na profilu uchazečů. Obecnou povinností uchazečů (s výjimkou fyzických osob, uchazečů, na něž se nevztahují články 19a a 29a směrnice 2013/34/EU, a společenství pro obnovitelné zdroje) je přijmout opatření s cílem řešit při jejich obchodních činnostech souvisejících s dražbou základní prvky náležité péče stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. a) až g) směrnice (EU) 2024/1760 o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti a veřejně informovat o svém odpovědném chování prostřednictvím veřejného prohlášení, které zahrnuje alespoň základní prvky uvedené v bodě 61 písm. a) až e) přílohy I nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2023/2772.

Směrnice (EU) 2024/1760 určuje použitelná kritéria pro účely aktu o průmyslu pro nulové čisté emise. Vzhledem k tomu, že článek 4 prováděcího nařízení dynamicky odkazuje na směrnici 2013/34/EU a směrnici (EU) 2024/1760, budou se použitelná kritéria automaticky přizpůsobovat obsahu těchto dvou směrnic tak, jak se budou vyvíjet. Směrnice (EU) 2024/1760, ve znění balíčku Omnibus I, určuje kritéria výkonnosti použitelná pro účely aktu o průmyslu pro nulové čisté emise a současně ve vztahu ke všem společnostem spadajícím do oblasti působnosti aktu o průmyslu pro nulové čisté emise zajišťuje nediskriminační přístup.

Fyzické osoby, uchazeči, na něž se nevztahují články 19a a 29a směrnice 2013/34/EU, a společenství pro obnovitelné zdroje, kteří předkládají nabídky týkající se projektů s kapacitou nižší než 10 MW, nejsou těmito povinnostmi vázáni. Pokud však předloží nabídku týkající se projektů s kapacitou vyšší než 10 MW, musí v rámci svých obchodních činností souvisejících s dražbou podávat zprávy o základních prvcích náležité péče stanovených v bodě 61 písm. c) a d) přílohy I nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2023/2772 nebo s využitím standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití doporučených na úrovni Unie, jsou-li k dispozici. Příslušné orgány však mohou rozhodnout, že se obecné povinnosti budou vztahovat i na tyto uchazeče (v takovém případě se povinnost podávat zprávy neuplatní). Může tomu tak být například v případě, kdy se členský stát obává, že uchazeči mohou být v konečném důsledku vlastněni nebo kontrolováni většími developery nebo jinou třetí stranou.

Pokud je ucházejícím se subjektem projektový podnik, může splnit požadavky na podávání zpráv podle čl. 4 odst. 2 prováděcího nařízení prostřednictvím konsolidované zprávy o udržitelnosti své mateřské společnosti za předpokladu, že příslušné informace týkající se obchodních činností projektového podniku jsou v této zprávě jasně identifikovatelné, aby příslušný orgán mohl ověřit splnění příslušných požadavků náležité péče. Je však třeba podotknout, že povinnost dodržovat požadavky náležité péče stanovené v čl. 4 odst. 1 prováděcího nařízení zůstává na samotném projektovém podniku. Mateřská společnost sice může podávat zprávy o činnosti projektového podniku, nemůže však projektový podnik nahradit při plnění všech prvků náležité péče podle čl. 5 odst. 1 směrnice (EU) 2024/1760. Mateřská společnost například nemůže pozastavit plnění smluv projektového podniku, pokud nelze zabránit nepříznivým dopadům nebo je odpovídajícím způsobem zmírnit, jak je stanoveno v článcích 10 a 11 směrnice 2024/1760.

([20]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

4.2 **Kybernetická bezpečnost a bezpečnost údajů**

Vzhledem k rostoucím kybernetickým rizikům pro elektrizační soustavu jsou kybernetická bezpečnost a bezpečnost údajů v článku 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise zahrnuty jako povinná předvýběrová kritéria. Toto necenové kritérium by mělo zajistit, aby uchazeči zavedli opatření k řízení zjištěných kybernetických rizik, včetně bezpečnostních rizik pro dodavatelské řetězce. Smyslem článku 5 prováděcího nařízení je zajistit, aby byl přijat přístup založený na řízení rizik, který podporuje účinné provádění a zároveň snižuje administrativní zátěž členských států a uchazečů.

Podle čl. 5 písm. a) prováděcího nařízení jsou všichni uchazeči povinni přijmout vhodná a přiměřená technická, provozní a organizační opatření, která odrážejí zásady záměrné bezpečnosti (již od fáze návrhu) a standardní bezpečnosti, s cílem zajistit bezpečnost sítě a informačních systémů zařízení. To znamená, že členské státy mohou případně požadovat, aby uchazeči zavedli opatření k řízení kybernetických bezpečnostních rizik stanovená v čl. 21 odst. 2 směrnice (EU) 2022/2555 (dále jen „směrnice NIS 2“) ([21]). Uplatňování požadavku týkající se kybernetické bezpečnosti a bezpečnosti údajů se vztahuje na všechny uchazeče bez ohledu na to, zda spadají do oblasti působnosti směrnice NIS 2 či nikoli. Členské státy by proto měly od uchazečů účastnících se dražby, kteří nespadají do působnosti směrnice NIS 2, požadovat zavedení opatření k řízení kybernetických bezpečnostních rizik na základě zásad odvozených z této směrnice. Na základě zásad směrnice NIS 2 by členské státy měly zajistit, aby opatření uvedená v čl. 21 odst. 2 této směrnice zohledňovala nejnovější technický vývoj a případně příslušné evropské a mezinárodní normy, jakož i náklady na provádění. Při posuzování přiměřenosti těchto opatření musí být náležitě zohledněna míra vystavení uchazeče rizikům, jeho velikost a pravděpodobnost incidentů, jejich závažnost a společenský a ekonomický dopad.

Pokud jde o požadavek, aby technická, provozní a organizační opatření k zajištění bezpečnosti sítě a informačních systémů zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů odrážela zásadu záměrné bezpečnosti (již od fáze návrhu), měl by uchazeč (před vývojem sítě a informačního systému používaných v zařízení, včetně softwaru) stanovit pravidla pro bezpečný vývoj sítě a informačních systémů a uplatňovat je jak při interním vývoji těchto systémů, tak při zadávání jejich vývoje externím subjektům. Pravidla by měla pokrývat všechny fáze životního cyklu, včetně specifikace, návrhu, vývoje, zavádění, údržby a testování.

Pro produkty s digitálními prvky, včetně hardwaru i softwaru, stanoví akt o kybernetické odolnosti (nařízení (EU) 2024/2847) (dále jen „akt o kybernetické odolnosti“) **požadavky na kybernetickou bezpečnost, které definují přístup založený na bezpečnosti již od fáze návrhu**. Výrobci, členské státy a další zúčastněné strany naleznou příslušné informace o provádění aktu o kybernetické odolnosti na internetových stránkách Komise ([22]) (včetně častých otázek ([23])). Na evropské úrovni pomohou dále uplatňovat přístup založený na bezpečnosti již od fáze návrhu harmonizované normy vypracovávané evropskými normalizačními organizacemi (viz Evropské normy na podporu aktu o kybernetické bezpečnosti | STAN4CR) a připravované pokyny Komise a technické pokyny agentury ENISA ([24]). Mezi další zdroje patří vnitrostátní pokyny zveřejněné členskými státy ([25]). Agentura EU pro kybernetickou bezpečnost (ENISA) a Společné výzkumné středisko Evropské komise dále provedly mapování stávajících evropských a mezinárodních norem v rámci studie *Cyber Resilience Act Requirements Mapping* ([26])(Mapování požadavků aktu o kybernetické odolnosti).

([21]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555 ze dne 14. prosince 2022 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně kybernetické bezpečnosti v Unii a o změně nařízení (EU) č. 910/2014 a směrnice (EU) 2018/1972 a o zrušení směrnice (EU) 2016/1148 (směrnice NIS 2) (Úř. věst. L 333, 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

([22]) https://digital-strategy.ec.europa.eu/cs/factpages/cyber-resilience-act-implementation.

([23]) https://digital-strategy.ec.europa.eu/cs/library/cyber-resilience-act-implementation-frequently-asked-questions.

([24]) https://www.enisa.europa.eu/.

([25]) https://digital-strategy.ec.europa.eu/cs/policies/cra-manufacturers.

([26]) Hernandez Ramos, J.L., Karopoulos, G., Nai Fovino, I., Spigolon, R., Sportiello L., Steri, G., Gorniak, S., Magnabosco, P., Atoui, R., Crippa Martinez, C., Cyber Resilence Act Requirements Standards Mapping, Úřad pro publikace Evropské unie, 2024, https://data.europa.eu/doi/10.2760/905934, JRC137340.

Uchovávání a zpracování údajů týkajících se zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů mimo Evropský hospodářský prostor (EHP) může za určitých podmínek představovat potenciální hrozbu pro bezpečnost zařízení a celého systému a být v rozporu s přístupem k řízení rizik uvedeným v článku 5 prováděcího nařízení. Prováděcí nařízení proto uvádí dva případy, kdy musí uchazeči zajistit, aby údaje nebyly uchovávány nebo zpracovávány mimo EHP:

1) pokud uchazeč podléhá jurisdikci třetí země, která vyžaduje, aby uchazeč oznámil orgánům informace o zranitelnostech softwaru nebo hardwaru dříve, než je známo, že dané zranitelnosti byly zneužity;

2) pokud uchazeč podléhá jurisdikci třetí země, z jejíhož území podle veřejného prohlášení jménem Unie nebo členského státu, který dražbu provádí, aktéři hrozby provádějí nepřátelské činnosti nebo kampaně v kyberprostoru.

Členské státy musí určit výše uvedené jurisdikce třetích zemí podle kritérií stanovených v prováděcím nařízení. Pokud jde o kritérium, že je jménem Unie veřejně prohlášeno, že aktéři hrozby působící z území třetí země provádějí nepřátelské činnosti nebo kampaně v kyberprostoru, obsahuje 5. bod odůvodnění odkaz na soubor nástrojů pro diplomacii v oblasti kybernetiky ([27]), „rámec pro společnou diplomatickou reakci EU na nepřátelské činnosti v kyberprostoru“ vytvořený na základě závěrů Rady v červnu 2017 (https://www.cyber-diplomacy-toolbox.com/). V tomto bodě odůvodnění se dále upřesňuje, že členské státy by měly zohlednit veškerá omezující opatření zavedená Unií s cílem reagovat na vnější kybernetické útoky, která vycházejí z nařízení Rady (EU) 2019/79627 ([28]) ze dne 17. května 2019. V příloze tohoto nařízení Rady je uveden seznam třetích zemí, pro které bylo toto prohlášení učiněno. Pokud jde o veřejná prohlášení jménem členského státu, který dražbu provádí, doporučuje se členským státům, aby se obrátily na své vnitrostátní orgány odpovědné za diplomacii v oblasti kybernetiky s cílem zjistit, zda byla přijata příslušná veřejná prohlášení, a pokud ano, tak ke kterým aspektům.

Pokud je splněna jedna z těchto dvou podmínek, musí uchazeči předložit podrobný plán kybernetické bezpečnosti, v němž uvedou technická, provozní a organizační opatření zavedená s cílem zajistit, že údaje používané nebo vytvářené při jejich obchodních činnostech souvisejících s dražbou jsou uloženy a zpracovávány v EHP a nejsou přenášeny mimo něj. Tento požadavek se vztahuje na údaje související s produkty a službami IKT používanými v projektu uchazeče, nikoli na všechny údaje vytvářené a uchovávané uchazečem nebo v rámci širších činností jeho dodavatelů. Údaje se považují za uložené a zpracovávané v EHP, pokud jsou uloženy a zpracovávány v prostorách uchazeče v EHP nebo na jeho serverech v EHP. Dále se má za to, že údaje uložené a zpracovávané v cloudu jsou uložené a zpracovávané v EHP, jsou-li uchovávány a zpracovávány výhradně v datových centrech sloužících tomuto cloudu a nacházejících se v EHP. To platí i pro zálohy a redundance serverů, které musí být také v EHP.

Jak je uvedeno ve 4. bodě odůvodnění prováděcího nařízení, zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů čelí velkému souboru potenciálních kybernetických bezpečnostních rizik souvisejících s dodavatelským řetězcem, jako je závažné a neočekávané narušení dodavatelského řetězce, nedostupnost produktů, služeb nebo procesů IKT v dodavatelském řetězci nebo kybernetické útoky iniciované subjekty v **dodavatelském řetězci**, včetně vysoce sofistikovaných a vytrvalých státních a zločineckých nepřátelských subjektů. Ustanovení čl. 5 písm. c) prováděcího nařízení proto vyžaduje, aby uchazeči zajistili a prokázali, že v případě, kdy je uchazeč závislý na dodavatelích produktů IKT používaných v zařízeních na výrobu energie z obnovitelných zdrojů nebo služeb IKT souvisejících s jejich provozem, přijmou daní dodavatelé opatření uvedená v písmenu a). V důsledku musí dodavatelé rovněž přijmout vhodná a přiměřená technická, provozní a organizační opatření, která odrážejí zásady záměrné bezpečnosti (již od fáze návrhu) a standardní bezpečnosti, s cílem zajistit bezpečnost sítě a informačních systémů zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, včetně případných opatření uvedených v čl. 21 odst. 2 směrnice (EU) 2022/2555. Ustanovení čl. 5 písm. b) prováděcího nařízení se dále vztahují také na dodavatele produktů a služeb IKT, kteří splňují jednu z výše uvedených podmínek, přičemž v takovém případě musí rovněž přijmout opatření s cílem zajistit, že údaje používané nebo vytvářené při jejich obchodních činnostech souvisejících s dražbou jsou uloženy a zpracovávány v EHP a nejsou přenášeny mimo něj. Vzhledem k tomu, že dodavatelé IKT se dražby neúčastní přímo a jsou vybíráni uchazečem, je povinností uchazeče zajistit, aby každý dodavatel IKT splňující jednu z podmínek rovněž dodržel uvedenou povinnost.

([27]) Závěry Rady o rámci pro společnou diplomatickou reakci EU na nepřátelské činnosti v kyberprostoru („soubor nástrojů pro diplomacii v oblasti kybernetiky“), 19. června 2017.

([28]) Nařízení Rady (EU) 2019/796 ze dne 17. května 2019 o omezujících opatřeních proti kybernetickým útokům ohrožujícím Unii nebo její členské státy (Úř. věst. L 129I, 17.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/796/oj).

To se týká všech produktů IKT používaných v zařízeních na výrobu energie z obnovitelných zdrojů nebo služeb IKT souvisejících s jejich provozem. V nařízení (EU) 2019/881 (akt o kybernetické bezpečnosti) jsou produkty IKT definovány jako „prvek nebo skupina prvků sítě nebo informačního systému“, zatímco služby IKT jsou definovány jako „služba spočívající plně nebo převážně v přenosu, ukládání, získávání či zpracovávání informací prostřednictvím sítí a informačních systémů“ ([29]). Neexistuje žádný vyčerpávající, taxativní seznam produktů a služeb IKT, protože se neustále vyvíjejí.

Ustanovení čl. 16 odst. 4 prováděcího nařízení uvádí, že: „Soulad s kritérii uvedenými v článku 5 se posuzuje tak, že se od uchazečů vyžaduje předložení plánu kybernetické bezpečnosti nabídkového projektu a jeho pravidelná aktualizace v průběhu realizace projektu.“ Konkrétní požadavky na plán kybernetické bezpečnosti, který má být předložen jako důkaz souladu v dražebním procesu, by měl stanovit členský stát, který dražbu pořádá. Plán kybernetické bezpečnosti by měl dokumentovat, jak uchazeč identifikuje kybernetická bezpečnostní rizika a jak je řeší, včetně toho, jak uchazeč a případně jeho dodavatelé provádějí požadovaná technická, provozní a organizační opatření. Podobně může úroveň záruky mimo jiné sahat od vlastních prohlášení přes zprávy o auditu nezávislé třetí strany nebo certifikáty (například v rámci příslušné certifikace ISO/IEC 27.001) až po inspekční zprávy od orgánů příslušných pro kybernetickou bezpečnost.

Pokud jde o kritérium provozní kontroly uvedené v čl. 5 písm. d) prováděcího nařízení, čl. 2 bod 5 uvedeného nařízení definuje „provozní kontrolu“ jako „pravomoc zavádět a provádět provozní politiky, které řídí každodenní činnosti, procesy a zdroje, s cílem zajistit bezproblémové fungování zařízení, a zejména jeho sítě a informačních systémů“. Rozhodujícími požadavky pro kritérium provozní kontroly proto je, aby i) provozovatel měl pravomoc zavádět a provádět provozní politiky týkající se pokračování provozu zařízení, zejména v případě kybernetického útoku, který má dopad na hladké fungování zařízení a sítě a informačních systémů podporujících zařízení, a aby ii) tento provozovatel byl usazen v EHP. Následující příklady „provozní kontroly“ představují možné přístupy k provádění, ale netvoří vyčerpávající seznam. Zvolený přístup bude záviset na konkrétní situaci, dostupných zdrojích, složitosti daných operací a dalších faktorech.

1) Provozovatel usazený v EHP může za účelem výkonu nejvyššího stupně kontroly udržovat plně redundantní řídicí střediska, která jsou schopna udržet běžný provoz i v případě úplného narušení služby. Tento přístup sice maximalizuje odolnost, ale obvykle přináší vyšší provozní náklady.

2) Alternativou by bylo přijetí politik a postupů zajišťujících odpovídající dokumentaci, předávací postupy, náhradní vybavení, pravidelné školení kvalifikovaných zaměstnanců a pravidelná cvičení k zajištění hladkého převzetí prostředí a schopnosti tyto politiky a postupy uplatňovat.

3) Další možností je uzavřít smluvní ujednání s alternativními poskytovateli a zajistit, aby měli odborné znalosti a kapacitu převzít provoz v případě narušení. Tyto dohody by měly usnadnit bezproblémový přechod a minimalizovat přerušení poskytování služeb.

4) Ve všech případech musí být uchazeči schopni prokázat, že mají zavedeny mechanismy pro zachování provozní kontroly, zejména v případě kybernetického útoku.

4.3 **Schopnost realizovat projekt v plném rozsahu a včas**

Předvýběrová kritéria týkající se schopnosti realizovat projekt v plném rozsahu a včas jsou v dražbách v oblasti obnovitelných zdrojů standardními požadavky. Článek 6 prováděcího nařízení stanoví osvědčené postupy zavedené v celé Evropě. Stanovuje seznam dokumentů týkajících se uchazečů a projektů a ukládá uchazečům povinnost předložit dva nebo více dokumentů z tohoto seznamu. Je na členských státech, aby rozhodly, které dva nebo více dokumentů ze seznamu musí uchazeči předložit. Členské státy by měly přizpůsobit dokumentaci požadovanou pro dražbu charakteristikám dražby, jako jsou náklady na projekt, rizika projektu, kapacita projektu, vyspělost technologie, míra inovací vyžadovaná v dražbě a další relevantní tržní podmínky.

([29]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/881 ze dne 17. dubna 2019 o agentuře ENISA („Agentuře Evropské unie pro kybernetickou bezpečnost“), o certifikaci kybernetické bezpečnosti informačních a komunikačních technologií a o zrušení nařízení (EU) č. 526/2013 („akt o kybernetické bezpečnosti“) (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/881/oj).

4.4 **Příspěvek k odolnosti**

V souladu s čl. 26 odst. 2 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise „musí dražby přispívat k odolnosti s přihlédnutím k podílu technologie pro nulové čisté emise nebo jejich hlavních konkrétních součástí pocházejících ze třetí země, na niž připadá více než 50 % dodávek dané konkrétní technologie pro nulové čisté emise nebo jejích hlavních konkrétních součástí v Unii“.

Podle 9. bodu odůvodnění prováděcího nařízení je cílem kritéria odolnosti zajistit Evropské unii přístup k bezpečným a udržitelným dodávkám energie: i) snížením současné závislosti a zamezením vzniku nové strategické závislosti na jednotlivých třetích zemích, pokud jde o dodávky technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro nulové čisté emise a jejich hlavních specifických součástí; a ii) zvýšením výrobní kapacity Unie v oblasti těchto technologií a součástí. K tomu by mělo dojít, aniž by bylo ohroženo dosažení závazného cíle Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030 stanoveného v čl. 3 odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001.

K dosažení tohoto cíle se článek 7 prováděcího nařízení opírá o seznam konečných produktů a hlavních konkrétních součástí stanovený v prováděcím nařízení (EU) 2025/1178 ([30]) a stanoví tři soubory pravidel použitelné na tři různé scénáře ([31]):

1) **Komise zjistila závislost na dodávkách konečných produktů souvisejících s technologiemi v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, které spadají do oblasti působnosti článku 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise** ([32]): Členské státy musí omezit účast v příslušných dražbách nebo udělovat body na základě požadavků spojených s původem konečného produktu a určitého počtu hlavních konkrétních součástí, které pocházejí ze třetí země, na níž je Unie nadměrně závislá, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 1 písm. a) až f) prováděcího nařízení. Kromě toho čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení stanoví omezení původu některých klíčových strategických součástí určených na základě jejich technologické hodnoty a ústřední úlohy v bezpečnosti dodávek energie a v dodavatelském řetězci konkrétních technologií pro nulové čisté emise. Tyto požadavky byly stanoveny s ohledem na konkrétní okolnosti a vlastnosti různých technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů spadajících do oblasti působnosti článku 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise, jako je dostupnost alternativních zdrojů dodávek, dostatečná výrobní kapacita v celosvětovém měřítku, úroveň vyspělosti a míra zavádění technologie, dopad diverzifikace na dodavatelské řetězce a celkové náklady.

   Druhý pododstavec čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení stanoví, že pokud „navíc k podmínkám uvedeným v prvním pododstavci určí, že více než 85 % dodávek jedné nebo více hlavních konkrétních součástí v Unii pochází z jediné třetí země, členské státy umožní účast v dražbě nebo udělí body pouze nabídkám, v nichž alespoň u jedné z uvedených hlavních konkrétních součástí množství uvedené součásti pocházející z dané třetí země nepřekračuje 85 %“. Cílem tohoto požadavku je zabránit tomu, aby si uchazeči při výběru součástí, které budou získávat mimo zemi, na níž existuje závislost, systematicky vybírali součásti s velmi vysokou závislostí (vyšší než 85 %) a zaměřovali se pouze na diverzifikaci součástí s nízkou mírou závislosti. Uchazeči nemusí tento požadavek splnit u všech součástí, u nichž je závislost vyšší než 85 %, ale pouze u alespoň jedné z nich (tj. pokud existují dvě nebo více součástí s takto vysokou závislostí, mohou se uchazeči rozhodnout splnit tento požadavek pouze u jedné z nich). Pokud uchazeč splněním požadavků stanovených v čl. 7 odst. 1 prvním pododstavci již diverzifikuje dodávky alespoň jedné součásti, na níž činí závislost Evropské unie více než 85 %, má se za to, že je splněn i druhý pododstavec. Pokud například uchazeč s projektem fotovoltaického systému používá fotovoltaický systém s články, které nepocházejí ze

([30]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2025/1178 ze dne 23. května 2025, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1735, pokud jde o seznam konečných produktů v oblasti technologií pro nulové čisté emise a jejich hlavních konkrétních součástí za účelem posouzení příspěvku k odolnosti (Úř. věst. L, 2025/1178, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1178/oj).

([31]) Vývojový diagram pro uplatňování těchto pravidel je uveden v příloze tohoto sdělení.

([32]) Více než 50 % dodávek v Evropské unii z jediné třetí země nebo nejméně 40 % dodávek v Evropské unii z jediné třetí země s nárůstem v průměru o nejméně 10 procentních bodů za dva po sobě jdoucí roky. Poslední sdělení: Sdělení Komise (EU) 2025/9034 ze dne 18. června 2025 (Úř. věst. C, C/2025/3236, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3236/oj).

třetí země, na níž je Evropská unie závislá, a Komise ve svém sdělení o podílech dodávek pocházejících z různých třetích zemí ([33]) určila, že podíl dodávek fotovoltaických článků z jediné třetí země je vyšší než 85 %, je nabídka v souladu i s druhým pododstavcem čl. 7 odst. 1 ([34]).

2) **Komise nezjistila závislost na dodávkách konečných produktů souvisejících s technologiemi v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, které spadají do oblasti působnosti článku 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise, ale zjistila závislost u jedné nebo více jejich hlavních konkrétních součástí:** Členské státy musí omezit účast v dražbě nebo udělovat body pouze nabídkám, v nichž množství každé z těchto hlavních konkrétních součástí pocházejících z dané třetí země nepřesahuje 50 %. Tato mez by se měla měřit na úrovni projektu, nikoli na úrovni jednotlivého konečného produktu. Například pokud se při použití čl. 7 odst. 2 požaduje, aby uchazeči neměli více než 50 % určité součásti pro výrobu větrné energie pocházející ze země, na níž existuje závislost, splní uchazeč tento požadavek, pokud polovina jeho větrných turbín nebude obsahovat tuto součást pocházející ze třetí země, na níž existuje závislost, ale druhá polovina ano. Alternativně, pokud má každý konečný produkt více než jednu takovou součást a tyto součásti jsou totožné, může se uchazeč rozhodnout, že každá větrná turbína bude sestávat z některých součástí pocházejících ze třetí země, na níž existuje závislost, a z jiných, které z této země nepocházejí. Důležitým faktorem pro soulad s čl. 7 odst. 2 je, že ze země, na níž existuje závislost, smí pocházet nejvýše 50 % všech příslušných součástí použitých v projektu.

   Ustanovení čl. 7 odst. 2 druhého pododstavce dává členským státům možnost přijmout mírnější požadavky, pokud podíl dodávek konkrétních součástí pocházejících z jediné třetí země přesahuje 85 % celkových dodávek v Evropské unii. V takovém případě se má za to, že míra závislosti na jediné třetí zemi je tak vysoká, že by přísné uplatňování kritéria odolnosti mohlo ohrozit bezpečnost dodávek dané součásti. Členské státy se proto mohou rozhodnout stanovit vyšší maximální mez pro součásti pocházející ze třetí země, na níž existuje závislost, a to až na 85 %. Tato maximální mez byla zvolena proto, aby vyšší mez – blížící se 100 % – nečinila toto ustanovení neúčinným a zároveň aby umožnila postupnou diverzifikaci. V této souvislosti je vhodné připomenout 9. bod odůvodnění prováděcího nařízení, který vyzývá orgány provádějící dražby, aby při rozhodování, zda použít odolnost jako předvýběrové kritérium nebo kritérium pro udělení zakázky, „[vzaly] v úvahu míru závislosti Unie na třetí zemi, pokud jde o danou technologii pro nulové čisté emise nebo její hlavní konkrétní součást, dostupnost alternativních zdrojů dodávek a dopad, který by použití odolnosti jako předvýběrového kritéria namísto kritéria pro udělení zakázky mohlo mít na dodávky dané hlavní konkrétní součásti“.

3) **V případě technologií pro výrobu větrné energie na pevnině a na moři a elektrolyzérů Komise neurčila, že v Unii více než 50 % dodávek konečného produktu v oblasti technologií pro nulové čisté emise pochází z jediné třetí země nebo že se během dvou po sobě jdoucích let jejich podíl zvýšil v průměru nejméně o 10 procentních bodů a dosahuje více než 40 %:** Požadavky čl. 7 odst. 1 se vztahují na dražby uvedených technologií, pokud jde o konečné produkty a jejich hlavní konkrétní součásti pocházející z Číny. Soulad s čl. 7 odst. 3 bude zajištěn, pokud alespoň 75 % konečných produktů, které jsou součástí nabídky, splňuje požadavky stanovené v čl. 7 odst. 1, pokud jde o konečné produkty a jejich hlavní konkrétní součásti pocházející z Číny. Například projekt větrné elektrárny na pevnině, který se účastní dražby, na niž se vztahuje článek 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise,

([33]) SDĚLENÍ KOMISE, kterým se poskytují aktualizované informace pro určení podílů dodávek Evropské unie týkajících se konečných produktů a jejich hlavních konkrétních součástí pocházejících z různých třetích zemí podle nařízení (EU) 2024/1735, kterým se zřizuje rámec opatření pro posílení evropského ekosystému výroby technologií pro nulové čisté emise (akt o průmyslu pro nulové čisté emise) (Úř. věst. C, C/2025/3236, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3236/oj).

([34]) Příklad kritéria způsobilosti týkající se odolnosti pro fotovoltaickou technologii pro rok 2026:
„Zejména konečné produkty a hlavní konkrétní součásti zařízení uvedené v prováděcím nařízení (EU) 2025/1178 nesmějí být podle typu sestavovány nebo vyráběny ve třetí zemi, u níž Komise podle čl. 29 odst. 2 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise určila, že více než 50 % dodávek konečných produktů v Unii pochází z jediné třetí země nebo že dodávky konečných produktů v Unii pocházejících z jediné třetí země vzrostly v průměru o nejméně 10 procentních bodů za dva po sobě jdoucí roky a dosahují nejméně 40 % dodávek v Unii, a zejména:
a) fotovoltaický modul není sestaven v této třetí zemi;
b) fotovoltaické články nepocházejí z této třetí země;
c) invertory nepocházejí z této třetí země;
d) alespoň jedna další z hlavních konkrétních součástí uvedených na seznamu v příloze nařízení (EU) 2025/1178 nepochází z této třetí země“.

a který plánuje instalovat 100 větrných turbín, by se musel zavázat, že alespoň 75 turbín bude splňovat požadavky čl. 7 odst. 1 písm. b), a to tak, že nebude obsahovat konečný produkt a více než tři hlavní konkrétní součásti pocházející z Číny. Mezi hlavní konkrétní součásti pocházející z Číny není možné zahrnout hnací ústrojí s přímým pohonem (včetně generátoru) a/nebo hnací ústrojí s převodovkou (včetně generátoru) ([35]).

Toto pravidlo je odůvodněno tím, že u těchto technologií existuje značné riziko zvýšené závislosti na dovozu z Číny, což může ohrozit bezpečnost dodávek Evropské unie. Tento závěr je založen na současném a předpokládaném vývoji nabídky těchto technologií a poptávky po nich ve světě a na úrovni Unie a na skutečnosti, že výrobní kapacita Číny přesahuje 50 % celosvětové výroby a její předpokládaná výroba výrazně převyšuje cíle pro domácí trh a předpokládanou poptávku. Bylo třeba přijmout opatření, která by sledovala cíl veřejné politiky, jímž je zbavit se vysoké závislosti prostřednictvím diverzifikace zdrojů dodávek v odvětví strategického významu.

Ustanoveními čl. 7 odst. 3 není dotčeno uplatňování čl. 7 odst. 2 na technologie pro výrobu větrné energie na pevnině a na moři a na elektrolyzéry, pokud podíl dodávek jedné z jejich hlavních konkrétních součástí pocházejících z jediné třetí země přesahuje prahové hodnoty stanovené v čl. 7 odst. 2 prvním pododstavci.

Je důležité vyjasnit, že článek 7 stanoví úplnou harmonizaci: i) požadavků týkajících se maximálního počtu součástí, které mohou pocházet ze třetí země, na níž je Evropská unie nadměrně závislá nebo u níž existuje značné riziko zvýšené závislosti; a ii) klíčových strategických součástí. To znamená, že v případě konečných produktů v oblasti technologií pro nulové čisté emise a hlavních konkrétních součástí, na něž se vztahuje článek 26 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise, nemohou členské státy stanovit různé počty nebo určit různé klíčové strategické součásti s cílem splnit minimální požadavky stanovené v článku 7. V rámci mezí podle článku 7 by si uchazeči měli zachovat flexibilitu při výběru součástí ([36]), které hodlají získávat ze třetí země, na níž je Evropská unie nadměrně závislá nebo u níž existuje značné riziko zvýšené závislosti, a členské státy nemohou tuto flexibilitu omezovat.

V případech, kdy se jako kritérium pro udělení zakázky v dražbách používá odolnost, si však členské státy ponechávají možnost a jsou vyzývány k tomu, aby podporovaly další diverzifikaci mimo zemi, na níž je Evropská unie nadměrně závislá, a překračovaly minimální požadavky článku 7 tím, že prostřednictvím dodatečných kritérií pro udělení zakázky přidělí vyšší počet bodů uchazečům, kteří uvedené minimální požadavky překračují. V praxi mají členské státy, které stanovily minimální požadavky v podobě kritérií pro udělení zakázky v souladu s článkem 7 prováděcího nařízení, možnost tyto požadavky zpřísnit tím, že k minimálním požadavkům přidají další kritéria pro udělení zakázky v podobě počtu dodatečných hlavních konkrétních součástí. Například v dražbě pro zavádění technologií pro výrobu větrné energie na pevnině by se členský stát mohl rozhodnout udělit určitý počet bodů uchazečům, kteří splňují minimální požadavky čl. 7 odst. 1 písm. b) (nejvýše tři hlavní konkrétní součásti pocházejí ze třetí země, na níž existuje závislost), a udělit dodatečné body uchazečům, kteří splňují přísnější požadavky (např. nejvýše dvě součásti pocházejí ze třetí země, na níž existuje závislost). Pro splnění tohoto ambiciózněji požadavku však členské státy nemohou, stejně jako v případě minimálního požadavku, stanovit různá čísla ani určit různé klíčové strategické součásti.

Stejně jako u všech necenových kritérií podle čl. 26 odst. 2 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise mohou členské státy pro splnění minimálních požadavků stanovených v článku 7 kombinovat použití předvýběrových kritérií a kritérií pro udělení zakázky, včetně kritérií týkajících se odolnosti. Členský stát by například mohl rozhodnout, že požadavky na maximální počet součástí pocházejících ze třetí země, na níž je Evropská unie nadměrně závislá, se použijí jako předvýběrová kritéria,

([35]) Příklad kritéria způsobilosti týkajícího se odolnosti pro technologii větrných elektráren na moři pro rok 2026:
„Žadatel se musí ve své žádosti zavázat k diverzifikaci dodávek tím, že u nejméně 75 % větrných turbín v projektu vyloučí pořizování dodávek z Čínské lidové republiky, a to pro:
— větrnou turbínu na moři (= konečný produkt) a
— generátor (= povinná hlavní konkrétní součást) a
— tři další hlavní konkrétní součásti, které si žadatel vybere z devíti hlavních konkrétních součástí větrné turbíny. Seznam devíti hlavních konkrétních součástí větrných turbín je uveden v prováděcím nařízení Komise (EU) 2025/1178 ze dne 23. května 2025.
Kromě toho se žadatel musí ve své žádosti zavázat, že z Čínské lidové republiky bude pocházet maximálně 85 % permanentních magnetů v rámci projektu.“

([36]) V rámci seznamu konečných produktů a hlavních konkrétních součástí stanovených v prováděcím nařízení (EU) 2025/1178.

zatímco požadavky na původ klíčových strategických součástí se použijí jako kritéria pro udělení zakázky (např. nejvýše tři hlavní konkrétní součásti technologie pro výrobu větrné energie na pevnině mohou pocházet ze třetí země, na níž je Evropská unie závislá, a body se udělí, pokud hnací ústrojí s přímým pohonem (včetně generátoru) a/nebo hnací ústrojí s převodovkou (včetně generátoru) nepochází z této třetí země). V rámci stejné logiky se mohou členské státy při uplatňování čl. 7 odst. 2 rozhodnout uplatnit odolnost jako předvýběrové kritérium pro jednu nebo více součástí a jako kritérium pro zadání zakázky pro jednu nebo více jiných součástí, například s cílem zohlednit dostupnost dodávek některých součástí a možný dopad na náklady, pokud by se odolnost uplatňovala jako předvýběrové kritérium a nikoli jako kritérium pro zadání zakázky. Je však třeba poznamenat, že členské státy nemohou rozdělit uplatňování jediného minimálního požadavku na více než jedno kritérium kombinující předvýběrová kritéria a kritéria pro udělení zakázky, např. tím, že pro dražbu technologií pro výrobu větrné energie na moři stanoví předvýběrové kritérium, podle něhož nesmí více než dvě hlavní konkrétní součásti pocházet ze třetí země, na níž je Evropská unie nadměrně závislá, a podobné kritérium pro zadání zakázky pro dvě další hlavní konkrétní součásti, protože čl. 7 odst. 1 písm. c) stanoví, že „z dané třetí země nepocházejí více než čtyři hlavní konkrétní součásti“.

Stejně jako u všech ostatních necenových kritérií a jak je uvedeno v čl. 16 odst. 2 prováděcího nařízení, se uchazeči musí zavázat k souladu s požadavky na odolnost v okamžiku podání nabídky nebo dříve, přičemž skutečný soulad je možné prokázat později. Příslušné orgány mohou podle svého uvážení rozhodnout, kdy budou kontrolovat skutečný soulad s požadavky, což se může dít v různých okamžicích po celou životnost projektu. Při stanovování požadavků na prokázání souladu s odolností je důležité, aby členské státy zohlednily dlouhou dobu realizace většiny projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a to, jak je pro uchazeče a výrobce obtížné vědět s dostatečným předstihem, od jakého dodavatele budou odebírat konečné produkty a hlavní konkrétní součásti, částečně z důvodu proměnlivosti globálního dodavatelského řetězce a poptávky po určitých produktech a součástech. Pro uchazeče by proto bylo obtížné prokázat soulad s požadavky na odolnost v okamžiku podání nabídky, který zejména u velkých a složitých projektů často předchází skutečnému uvedení projektu do provozu o několik let.

Pokud jde o prokazování souladu s kritériem odolnosti, čl. 16 odst. 5 prováděcího nařízení stanoví, že „soulad s kritérii uvedenými v článku 7 by měl být posouzen tak, že se od uchazečů vyžaduje předložení celní dokumentace v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, je-li k dispozici, a dalších příslušných dokumentů prokazujících původ nebo místo sestavení technologie pro nulové čisté emise nebo jejích hlavních konkrétních součástí, včetně faktur nebo jiných prostředků“. Nařízení (EU) č. 952/2013 stanoví pravidla a postupy pro celní operace v EU, jejichž součástí je koncepce pravidel původu pro určení místa původu produktu. Pravidla nepreferenčního původu jsou uvedena v „Tabulce pravidel udělujících nepreferenční původ produktům (podle klasifikace v KN) na stránkách Evropské komise“. V příloze I pokynů k článku 28 ([37]) jsou uvedeny položky harmonizovaného systému související s technologiemi pro nulové čisté emise, které jsou nejvýznamnější z hlediska článku 26 i článku 28 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise. Tyto položky lze porovnat s tabulkou Evropské komise za účelem stanovení použitelných pravidel nepreferenčního původu podle celního kodexu Unie. Uchazeči by měli dokládat splnění kritéria odolnosti především formou celních prohlášení.

Pro nepreferenční původ zboží platí zásada libovolných důkazů, což znamená, že k prokázání místa výroby nebo sestavení produktu uvedeného v celních prohlášeních lze použít širokou škálu dokladů a spolehlivých důkazů. Těmito doklady mohou být faktury, identifikační čísla výrobků, sériová čísla nebo kódy, výrobní štítky, osvědčení o původu, náložné listy a jiné přepravní doklady, kusovníky, prohlášení dodavatelů, dodací listy, smlouvy s dodavateli, osvědčení o inspekci ve výrobním závodě či výrobní provozní systémy. Ačkoli příspěvek k odolnosti může být potřeba ověřovat u každé hlavní konkrétní součásti konečného produktu v oblasti technologií pro nulové čisté emise (na různých úrovních jeho hodnotového řetězce), celní prohlášení poskytují informace pouze o původu hlavních konkrétních součástí dovezených do EU, a nikoli o dalších hlavních konkrétních součástech, například součástech na dalších úrovních hodnotového řetězce nebo součástech vyrobených v EU.

([37]) Sdělení Komise – Pokyny k provádění článku 28 nařízení (EU) 2024/1735, kterým se zřizuje rámec opatření pro posílení evropského ekosystému výroby technologií pro nulové čisté emise a mění nařízení (EU) 2018/1724, (Úř. věst. C, C/2026/123, 7.1.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/123/oj).

Z tohoto důvodu čl. 16 odst. 5 prováděcího nařízení stanoví, že by měla být předložena celní dokumentace, je-li k dispozici, kterou lze doplnit o další příslušné dokumenty prokazující původ nebo místo sestavení konečných produktů v oblasti technologií pro nulové čisté emise a hlavních konkrétních součástí v souladu s pravidly nepreferenčního původu, která se na ně vztahují. Například u fotovoltaického modulu poskytuje celní prohlášení pouze informace o původu vlastního modulu. K určení původu základních hlavních konkrétních součástí (tj. solárního skla, fotovoltaických článků, fotovoltaických destiček, křemíkových ingotů pro fotovoltaiku a fotovoltaického polykrystalického křemíku) jsou kromě výše uvedených dokumentů nezbytné ještě další dokumenty. V čl. 16 odst. 5 jsou jako možný podpůrný dokument, který lze pro tento účel použít, uvedeny faktury. Členské státy však mohou vyžadovat i jiné dokumenty, pokud poskytují spolehlivé informace o spojení produktů s místem jejich výroby nebo sestavení. Těmito doklady mohou být identifikační čísla výrobků, sériová čísla nebo kódy, výrobní štítky, osvědčení o původu, náložné listy a jiné přepravní doklady, kusovníky, prohlášení dodavatelů, dodací listy, smlouvy s dodavateli, osvědčení o inspekci ve výrobním závodě či výrobní provozní systémy. Pokud uchazeč nepředloží příslušný dokument prokazující původ nebo místo sestavení konečného produktu nebo hlavní konkrétní součásti, měly by členské státy automaticky považovat tyto konečné produkty nebo hlavní konkrétní součásti za pocházející ze země nebo sestavené v zemi, na níž je EU značně závislá.

Pokud jsou v průběhu realizace projektu nutné změny dodavatelů, měly by být v souladu s kritérii stanovenými v původní dražbě, v níž byla nabídka vybrána. Například byla-li uplatněna kritéria odolnosti, měly by být náhrady součástí v projektu povoleny pouze v případě, že jsou v souladu s původně řešeným příspěvkem k odolnosti. Výjimky by se měly uplatnit pouze tehdy, pokud by soulad s kritérii dražby vedl k technické nekompatibilitě.

4.5 **Příspěvek k udržitelnosti**

V souladu s čl. 26 odst. 2 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise by členské státy měly posoudit přínos dražby prověřením environmentální udržitelnosti nabídek nebo jejich přínosu k inovacím či integraci energetického systému.

4.5.1 *Environmentální udržitelnost*

Příspěvek dražby k udržitelnosti je možné posoudit stanovením necenových kritérií environmentální udržitelnosti posuzujících vliv na klima a životní prostředí. Tato kritéria musí jít nad rámec minimálních požadavků stanovených platnými právními předpisy, včetně vnitrostátních a unijních právních předpisů. Jak je objasněno v 16. bodě odůvodnění prováděcího nařízení, členské státy mohou při navrhování kritérií environmentální udržitelnosti použít jedno nebo více kritérií environmentální udržitelnosti stanovených v prováděcím nařízení nebo jiná kritéria, která považují za relevantní. Pokud se členské státy rozhodnou uplatnit kritéria vypracovaná v prováděcím nařízení, musí se řídit metodikou stanovenou v tomto nařízení.

Pokud jde o uhlíkovou stopu, v současné době neexistují žádné harmonizované závazné metodiky Unie pro technologie spadající do oblasti působnosti prováděcího nařízení. Komise oznámila, že bude pracovat na zjednodušení a harmonizaci metodik započítávání uhlíku ([38]). V rámci nařízení o vytvoření rámce pro stanovení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků ([39]) by Komise mohla pracovat na informacích týkajících se environmentálních ukazatelů životního cyklu, jako je uhlíková stopa. To by se lišilo od požadavků na označování energetickými štítky a dalších ukazatelů environmentální udržitelnosti, jako je recyklovatelnost.

Do té doby prováděcí nařízení poskytuje informace o tom, jakými zásadami by se takové posuzování uhlíkové stopy mělo řídit (založené na posuzování životního cyklu – LCA) – pokud jde o požadavky na transparentnost a kvalitu údajů. Mělo by také zajistit, aby uhlíková stopa zahrnovala několik fází životního cyklu. Vzhledem k tomu, že dostupnost a spolehlivost údajů pro všechny fáze životního cyklu se mohou lišit, měla by být tato skutečnost zohledněna při stanovování hranic systému a předpokladů pro výpočet uhlíkové stopy ([40]).

([38]) Sdělení „Dohoda o čistém průmyslu: společný plán konkurenceschopnosti a dekarbonizace“ (COM(2025) 85).

([39]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1781 ze dne 13. června 2024 o vytvoření rámce pro stanovení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků, o změně směrnice (EU) 2020/1828 a nařízení (EU) 2023/1542 a o zrušení směrnice 2009/125/ES (Úř. věst. L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([40]) Za relevantní odkaz pro vypracování specifických údajů a pokynů je možné považovat doporučení Komise (EU) 2021/2279.

4.5.2 *Inovace*

Kritérium týkající se inovací má zajistit, aby vítězné projekty v případě začlenění inovací do dražby prokazovaly hmatatelné zlepšení oproti současným nejmodernějším řešením. Prováděcí nařízení uznává, že inovace mohou mít různé účinky, a proto neomezuje oblasti, v nichž by se měly tyto inovace objevit. Místo toho budou tyto oblasti vymezeny během procesu navrhování dražby na základě konkrétních inovačních cílů stanovených členskými státy, které dražbu pořádají. Prováděcí nařízení rozlišuje mezi dražbami zaměřenými na ryzí inovace a dražbami, které zahrnují některé inovační aspekty, ale zaměřují se především na zavádění. Prováděcí nařízení tedy ukládá různé povinnosti v závislosti na povaze sledované inovace.

4.5.3 *Integrace energetického systému*

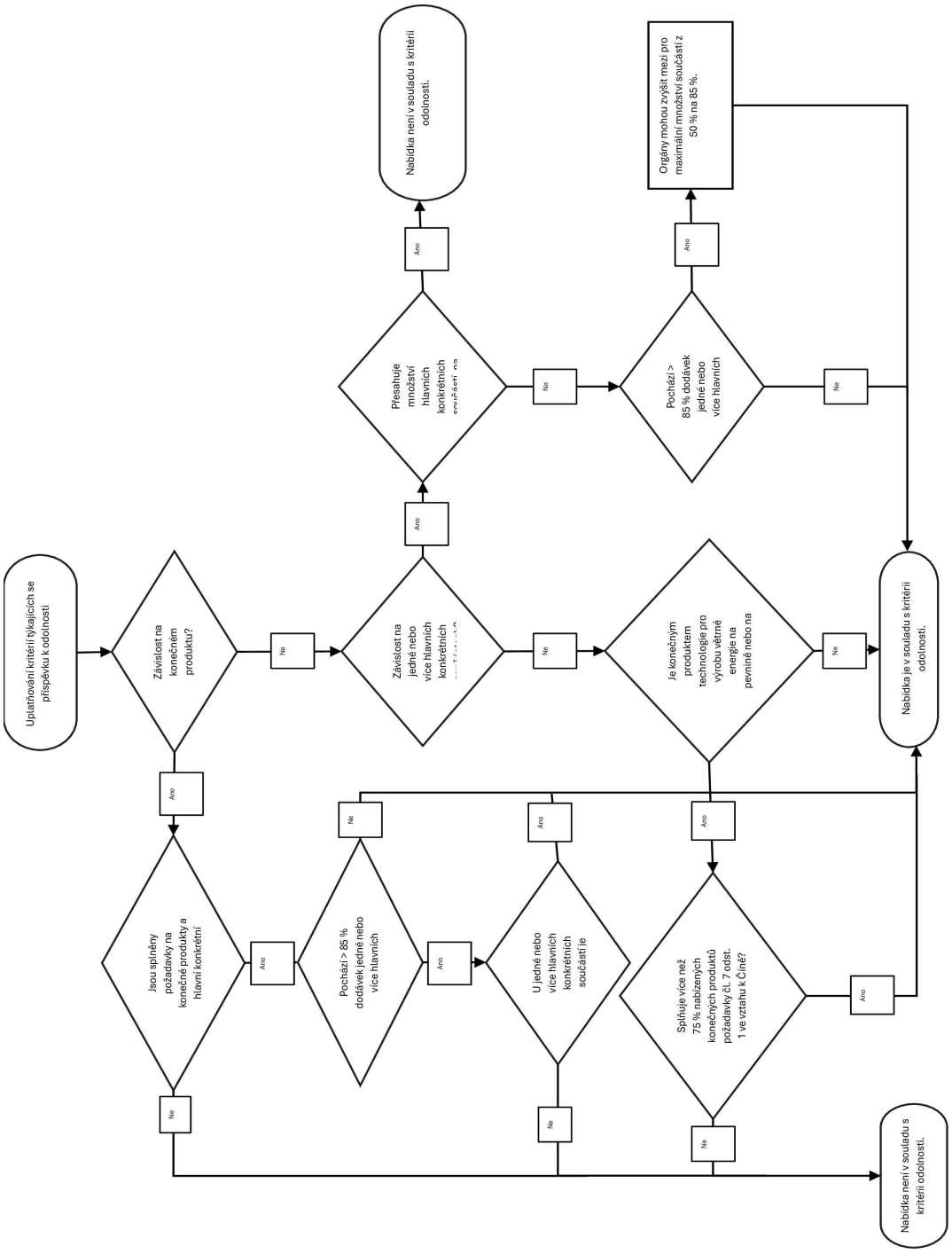
„Integrace energetického systému“ ve smyslu aktu o průmyslu pro nulové čisté emise se týká zvýšení integrace energie z obnovitelných zdrojů do elektrizační soustavy a dosažení účinnosti na úrovni soustavy, včetně napříč nosiči energie, infrastrukturami a odvětvími poptávky. Celkovým cílem integrace energetického systému je poskytovat energetické služby na bázi energie z nefosilních zdrojů, které jsou flexibilní, spolehlivé a účinně využívají zdroje s co nejmenšími náklady.

Prováděcí nařízení stanoví necenová kritéria pro integraci energetického systému v dražbách energie z obnovitelných zdrojů s cílem pomoci snížit náklady na energetický systém řešením dopadu provozu projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů na systém. Přínos nabídek k integraci energetického systému by měl být posuzován podle jejich schopnosti přispět ke snížení potřeb systému, a to na základě tří rozměrů: 1) časové flexibility, 2) lokačního dopadu a 3) propojení mezi jednotlivými energetickými nosiči.

Cílem článku 15 je zajistit, aby byly zohledněny všechny tři rozměry, nejen např. časová flexibilita. Důvodem je, že z hlediska integrace energetického systému jsou všechny rozměry vzájemně závislé, takže je obtížné je oddělit. Ačkoli prováděcí nařízení požaduje, aby byly při navrhování dražby zohledněny všechny tři rozměry, nepožaduje, aby byly všechny tyto rozměry uplatněny jako součást necenového kritéria integrace energetického systému.

PŘÍLOHA 1

Vývojový diagram kritéria odolnosti

PŘÍLOHA 2

Příklad fotovoltaických zařízení v souladu s aktem o průmyslu pro nulové čisté emise podle čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení

Vzhledem k tomu, že byla zjištěna závislost na dodávkách z jediné třetí země, je soulad s čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení zajištěn, pokud:

- ✓ fotovoltaický systém není sestaven v této třetí zemi;
- ✓ fotovoltaické invertory a fotovoltaické články nepocházejí z této třetí země;
- ✓ fotovoltaické moduly nejsou sestaveny v této třetí zemi;
- ✓ alespoň jedna další hlavní konkrétní součást nepochází z této třetí země.

PŘÍLOHA 3

Příklad větrné turbíny na pevnině v souladu s aktem o průmyslu pro nulové čisté emise podle čl. 7 odst. 3 prováděcího nařízení

≥ 75 % turbín musí být v souladu s čl. 7 odst. 1 ve vztahu k Číně:

- ✓ Turbíny (konečný produkt) nepocházejí z Číny.
- ✓ Z Číny nepocházejí více než tři hlavní konkrétní součásti, s výjimkou hnacích ústrojí / generátorů.

Pro **VŠECHNY** turbíny: maximálně 85 % permanentních magnetů projektu pochází z Číny (čl. 7 odst. 2).